

[H. P. Johansen.]

tation i den nye Ret, idet den faar to Dommere af de fem, og Dommerstanden, som jeg nævnte til at begynde med, har Indstillingsret for de fire af de nævnte Medlemmer, der skal udgøre denne Domstol. Indstillingen er bindende i den Forstand, at Ministeren skal udnævne blandt de tre, der indstilles. Jeg maa mene, at det er baade en lempelig og en hensynsfuld Disciplinæret, der her er Tale om, og jeg er ganske sikker paa, at andre Tjenestemandsgupper vilde være særdeles tilfredse med at faa en Disciplinærorning som denne. Nu kan man sige, at Dommere ikke kan sammenlignes med andre Tjenestemænd, fordi deres Gerning er en helt anden, og det er rigtigt nok, men selv om man tager dette i Betragtning, vil jeg endda gøre gældende, at det er en hensynsfuld Ordning, her er foreslaaet.

Det kunde naturligvis have Interesse at se lidt paa de Ændringer, der er gennemført i Folketinget, men jeg skal ikke gøre det, fordi jeg ikke synes, Tiden tillader det. Jeg vil blot nævne, at hvis man gaar disse Ændringer igennem, ser man, at den højtærede Minister har været overordentlig forhandlingsvenlig i Folketinget. Det er maaske ikke just blevet paaskønnet — det kan ogsaa godt være, Ministeren ikke kan vente det —, men det er i og for sig ogsaa underordnet. Hovedsagen er, at man naar det bedst mulige Resultat med Hensyn til Lovforslaget.

Jeg skal slutte med at minde om, at Ministeren har sagt et Sted, at Hensigten med Lovforslaget var at opnaa to Ting, nemlig den størst mulige Retssikkerhed for Befolkningen og den mindst mulige Kritik af Domstolene. Jeg maa mene, at denne Karakteristik af Lovforslaget er helt rigtig. Derfor kan jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling her i Tinget.

Rytter: Maa jeg begynde med at takke den højtærede Minister for de Ord, han i Begyndelsen af sin Tale lod falde om Lovforslaget. Ministeren henviste til, hvad han havde udviklet i „Juristen“ om, at Rigsdagen skulde have god Tid. Jeg havde netop tænkt i Dag at ville dvæle ved de to Steder, hvor Ministeren udtaler dette, og minde Ministeren derom. Det glæder mig, at Ministeren selv har taget det Standpunkt. Den Tone, den højtærede Justitsminister her anslog, opfordrer i allerhøjeste Grad til en saglig Diskussion om Spørgsmaalet, og det glæder mig, at vi nu kan komme til at behandle de Spørgsmaal, der her kommer frem, rent sagligt. Jeg kan kun udtale som min

Mening, at den højtærede Minister ved den Stilling, han har taget til Spørgsmaalet: at det skal kunne blive grundigt undersøgt her i Tinget, absolut og decideret ikke har sat noget til af sin Prestige el. lign. — jeg vil snarere sige tværtimod.

Men den højtærede Minister ved, at naar man rækker en vis Mand en Lillefinger, vil vedkommende gerne have hele Haanden, og jeg vilde derfor have ønsket, at Ministeren havde taget det Standpunkt, at naar Stillingen er saadan, vilde han overhovedet ikke have forelagt Sagen her i Tinget. Imidlertid kan Ministeren jo have sine Grunde, som jeg ikke skal sige noget om. Jeg vilde blot have ønsket, at det ikke var sket, thi i saa Fald behøvede jeg heller ikke at have sagt noget. Nu har Ministeren imidlertid foretaget en Gennemgang af Lovforslagets enkelte Paragraffer, og jeg maa da ogsaa gøre det, men jeg skal søge at gøre det kort. Maaske bliver det alligevel ret langt, men jeg skal gøre det saa kort som muligt.

Selve det, at Sagen nu bliver udsat, betragter jeg som et stort Held. Argumenter derfor behøver jeg nu ikke mere at fremføre. Jeg vilde ellers have anført to Kendsgerninger. Først selve den Maade, hvorpaa Lovforslaget er blevet behandlet i de forskellige Instanser, om jeg saa maa sige. Ministeriet har nemlig ikke haft Lejlighed til at give en samlet Fremstilling af Forslaget, idet de forskellige Bilag først forelaa den 4. Februar, og da var det sket i flere Tempi og paa flere forskellige Steder. Jeg anser det altid for meget heldigt, at Bemærkningerne kommer i en samlet Fremstilling. Det kunde Ministeriet ifølge Sagens Natur ikke gøre. Det faldt stykkevis ud.

Foruden det vilde jeg have gjort gældende, at Motiverne til Lovforslaget forholder sig til det nuværende Forslag paa en meget uheldig Maade. Hvis man gennemgaar Motiverne, vil man nemlig se, at de paa 5 Punkter decideret er i Strid med Forslaget, som det nu foreligger, ikke blot hvad Smaating angaar, men paa afgørende Punkter; og det er uheldigt, at Motiverne ikke er i Overensstemmelse med Forslaget, som det nu foreligger. Men jeg skal ikke nu gaa nærmere ind paa de forskellige Punkter. Jeg er vis paa, at hvis dette Forslag kommer frem igen, bliver det med nye Bemærkninger, som saa selvfølgelig kommer til at svare til Forslaget.

Disse to Betragtninger, at en samlet Fremstilling manglede, og at Motiverne til Lovforslaget burde omarbejdes, var for mig Argumenter for, at Forslagets Gennemførelse burde udsættes, men Ministeren har nu